

مصائب «شنای پروانه»

اختلاف نظر تهیه کننده «شنای پروانه» و شورای صنفی نمایش برای ادامه اکران این فیلم

اکران فیلم «شنای پروانه» به درخواست رسول صدرعاملی تهیه کننده این اثر از چهارشنبه ۲۵ تیر به احترام کادر درمانی بیمارستان‌های درگیر با کرونا، متوقف می‌شود. به گزارش ایسنا رسول صدرعاملی با تأیید این خبر گفت: در مذاکرانی که در وزارت ارشاد با آقای طباطبایی‌نژاد و اعضای شورای صنفی نمایش داشتم، توقف اکران را مطرح کردیم که مدبران نیز با تشکر از اینکه فیلم را برای بازگشایی سینماها ارائه دادیم، با این درخواست موافقت کردند.

او یادآور شد: در حال ریزنی با وزارت بهداشت بودیم تا شرایطی فراهم کنیم که کادر درمانی بیمارستان‌های درگیر با کرونا به دعوت ما، رایگان به تماشای فیلم بنشینند و حالا با شرایط پیش آمده، بهتر دیدیم توقف نمایش فیلم را به آن‌ها تقدیم کنیم و امیدوار باشیم در اکران مجدد، مدافعان سلامت آن‌قدر فراغت داشته باشند و سرشان خلوت شده باشد که با آرامش به دیدن فیلم بیایند.

به گفته این سینماگر سه هفته پیش که اکران «شنای پروانه» ساخته محمد کارت آغاز شد، واگیری بیماری این همه زیاد نبود و تعداد فوت‌شدگان در بین هم‌وطنمان به حدود ۳۰ نفر کاهش یافته بود از این رو گروه تصور نمی‌کرد در فاصله کمتر از دو هفته، ناگهان به این حد از افزایش بیمار و فوتی برسیم.

صدرعاملی همچنین تأکید کرد: به هر حال منتظر می‌مانیم تا وقتی این ویروس کنترل شد و امنیت خاطر برای تماشاگران به وجود آمد، شرایط اکران مجدد فیلم را در سراسر کشور فراهم کنیم که امیدوارم این فرصت بعد از دهه اول محرم فراهم شود.

اما در پی انصراف این فیلم از ادامه اکران مرضی شایسته دبیر شورای صنفی نمایش اظهار نظر متفاوتی داشته است؛ برای این اتفاق با شورای صنفی نمایش هماهنگی صورت نگرفته و توصیه ما در شورا به آقای صدرعاملی (تهیه‌کننده فیلم)، ادامه کران بود.

او یادآور شد: این مطابق قانون نیست که هر کسی شرایط را آن‌طور که خودش می‌خواهد مناسب ندید، تصمیم بگیرد فیلمش را از پرده پایین بکشد. این کار نظم سینما را به هم می‌ریزد. بنابراین توصیه ما به ادامه اکران است و غیر از این هم نخواهد بود، مگر اینکه ستاد ملی مبارزه با کرونا اعلام کند فعالیت سینما به صلاح نیست که فعلا هم چیزی اعلام نکرده است.

حال باید دید عدم تفاهم صدرعاملی و شورای صنفی نمایش بر سر اکران «شنای پروانه» به کجا خواهد رسید؟

رونمایی از پوستر پنجمین جشنواره رسانه‌ای ابودر

روز گذشته در نشست تخصصی قرارگاه رسانه‌ای استان که با حضور سردار یعقوبعلی نظری، فرمانده سپاه امام رضاع)، مدیرکل صدا وسیما و جمعی از مدیران رسانه‌ای استان در سالن کنفرانس روزنامه خراسان برگزار شد،از پوستر پنجمین جشنواره رسانه‌ای ابودر رونمایی شد. در این نشست فرمانده سپاه امامرضاع) با اشاره به ضرورت توجه رسانه‌ها به ۲ اصل امنیت و سلامت جامعه گفت:«باید مواظب باشیم که آب به آسیاب دشمن نریزیم» در سال آینده در معرض یک تغییر (انتخابات) در کشور هستیم و خود تغییر، زمینه امیدبخشی در جامعه به حساب می آید.

سردار سرتیپ پاسدار یعقوبعلی نظری، همچنین با اشاره به همه‌گیری بیماری کرونا در مشهد یادآور شد: رسانه‌ها باید این سؤال را مطرح کنند که چرا وضعیت استان و شهر مشهد فرمز شد.

لازم به ذکر است، پنجمین جشنواره رسانه‌ای ابودر خراسان رضوی در ۱۰ محور اصلی شامل؛ «شعار سال، فرهنگ رضوی و زیارت، بصیرت و دشمن‌شناسی، جمعیت، آسیب‌های اجتماعی، گام دوم انقلاب، مثلث اقتصادی، کمک‌همدلانه و مواسسات و همدلی و مدافعان سلامت» امسال برگزار خواهد شد.

	نام فیلم	شبکه	ساعت
	زوتوپیا	امید	۹
	ماری کوری: شهامت دانش	چهار	۱۰:۳۰
	سایه به سایه	نمایش	۱۱
	پاشنه بلند (قسمت دوم)	نمایش	۱۳
	برنارد و بیانکا در نجات کودی	کودک	۱۴
	شامیتاب	نمایش	۱۵
	زندگی آدلاین	نمایش	۱۷
	خداحافظ کریستوفر رابین	امید	۱۷:۴۵
	سیکاریو	نمایش	۱۹
	آلزابم	نمایش	۲۱
	دکل	نمایش	۲۳

سینماو تلویزیون برایم فرقی نمی‌کند

محمود پاک‌نیت که این روزها مشغول بازی در سریال «جشن سربرون» است، از شرایط سخت کار بازیگران در روزهای کرونایی می‌گوید: سر صحنه همه رعایت می‌کنند اما تنها مشکلی که بازیگر دارد این است که وقتی زیر دست گریمر می‌نشیند مجبور است ماسکش را بردارد و فقط گریمر ماسک می‌زند. بعد از گریم هم بازیگر دیگر نمی‌تواند ماسک بزند برای همین رعایت فاصله و نکات ایمنی برای بازیگران سخت‌تر از دیگر عوامل است.

روزنامه‌شهرامیدزندگی

شنبه ۱۳ شهریور ۱۳۹۹

شماره ۲۳۱۵۳

SHAHIRANEWS.IR

۱۴

فرهنگ و هنر

تاریخ شکسته‌ساز

گفت‌وگو با رحمتا... خدامحمدی نوازنده و سازنده آلات موسیقی

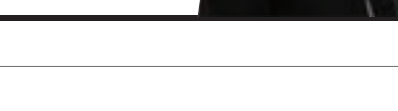

او در گفت و گو با ایسنا خاطرنشان می‌کند: خوشبختانه سر این کاری که هستیم به اصول بهداشتی توجه می‌شود خانمی که از سمت وزارت بهداشت می‌آیند، در تمام مدت سر صحنه هست و اگر مسئله‌ای باشد، تذکر می‌دهند.

مدام بچه‌ها را تست می‌کنند یعنی ما صبح اول تست می‌شویم و بعد گریم می‌شویم. همه رعایت می‌کنند زیرا اگر از

جان خودشان هم بگذرند به خاطر خانواده و اطرافیانشان باید رعایت کنند.پاک‌نیت که در سریال‌هایی چون «پس از باران» و «شهرزاد» ایفای نقش کرده است، درباره علت کمتر شدن توجه مخاطبان به سریال‌های تلویزیونی می‌گوید: ما خوشبختانه نویسنده‌های خیلی خوبی داریم اما این‌ها باید از طریق نهادهای مسئول مثل وزارت ارشاد و صداوسیما حمایت شوند. متأسفانه سر برخی از پروژه‌ها

که می‌رویم، آنقدر با عجله کار می‌کنند که نویسنده و کارگردان و بازیگر اصلا نمی‌دانند دارند چه کاری انجام می‌دهند. متن داغ داغ آماده می‌شود و مثلا می‌خواهند ۳۰ قسمت کار را در چند ماه تمام کنند. این باعث می‌شود کاری از آب درآید که کسی نبیند. این بازیگر با بیان اینکه تلویزیون یا نمایش خانگی برایش فرقی ندارد، یادآور می‌شود: بعضی‌ها از من می‌پرسند سینما بهتر است یا تلویزیون؛ من می‌گویم بازیگر باید کارش را انجام دهد و سینما، صداوسیما و شبکه خانگی هیچ فرقی نمی‌کند. مهم کیفیت کار است.

بود، رفاقت داشت. آن‌ها شب‌ها دور هم جمع می‌شدند. ما هم که آن موقع‌ها سن و سال کمی داشتیم، گاهی در این دورهمی‌ها بودیم و صدای دوتار را می‌شنیدیم. با همان شنیدن‌ها، آرام آرام دوتار زدن را هم یاد گرفتیم. من دوره نوجوانی را پشت سر گذاشتم و سال ۱۳۵۳ دیپلم گرفتم و تا آن موقع صرفا در برنامه‌های دانش‌آموزی دوتار می‌زدم.

در سال پایانی دبیرستان، با فردی آشنا شدم به نام «ژان دورینگ». اهل فرانسه است و عاشق ایران و

موسیقی ایرانی. او فارسی را از من و شما بهتر حرف می‌زند و تمام ردیف‌های میرزاعبدا... را بلد است. پژوهشگر است اما تسلط خودش هم بر موسیقی، دیدنی است. آقای ژان دورینگ، همان سال‌ها در

سفری به هرات رفته بود و در بازگشت در تربت‌جام هم توقف کرده بود. آن وقت‌ها تربت‌جام، فقط یک میدان مرکزی داشت. آقای دورینگ، همان دور میدان می‌نشیند. دوتارش را هم دستش می‌گیرد و از مردمی که رد می‌شوند می‌پرسد: کی بلد است دوتار بزند؟ خب دوتار نواز هم آن وقت‌ها مثل الان این‌قدر فراوان نبود. مردم می‌گویند نه ما بلد نیستیم. بالاخره یکی از دوستان من، ایشان را می‌بیند و می‌پرسد دنبال چه هستی؟ او هم می‌گوید دنبال دوتار نوازهای تربت‌جام. دوستم می‌گوید بیا برویم تا ما ژانه بدهم. دست ژان دورینگ را می‌گیرد و می‌برد خانه استاد سرور احمدی. خب من هم همیشه خانه ایشان بودم. هر وقت فرصتی می‌شد از راه دبیرستان می‌رفتم خانه مرحوم سرور احمدی.

من در خانه استاد سرور احمدی ژان دورینگ را دیدم و درباره موسیقی گپ زدیم؛ ایشان همانجا ما را دعوت کرد به تهران. من و استاد سرور احمدی سال ۵۳ به اتفاق هم رفتیم در مرکز حفظ و اشاعه موسیقی. به یاد دارم ۴۳مقام را نام بردم و استاد سرور احمدی همه آن مقام‌ها را نواخت؛ که ثبت و ضبط شد.

● **ساخت دوتار را از کی آغاز کردید؟**

از سال ۵۲ تا سال ۵۶ دوره تندیس تراشی را آموزش دیدم. این هم خودش قصه‌ای دارد که هم خنده‌دار است و هم تلخ. دوره که تمام شد،

حسن احمدی فرد

حاج رحمتا... خدامحمدی ۵۰سال است که دوتار می‌سازد و دوتار می‌زند؛ اما از عنوان و القاب فراری است.زندگی هنری او، به گفته خودش، تاریخ نیم‌قرن موسیقی مقامی مکتب شرق خراسان به ویژه زادگاهش تربت جام است. او حالا در آپارتمانی دلنواز در بلوار دانشجوی مشهد ساکن است.

در ادامه صحبت‌های خدام احمدی را درباره خاطرات بازگو نشده اش از موسیقی خراسان می‌خوانیم.

● **چند سال است که با ساز سر و کار دارید؟**

اگر دقیق بگویم، همه عمرم را. مرحوم پدرم دوتاری داشت که من آن را هنوز دارم. هم یادگار پدرم است و هم نمونه‌ای از سازهایی است که در نسل پیش از ما، استفاده می‌شده است. دوتار پدرم، دوتار کوچکی است. ساز ظریف و خوش صدایی است. کودکی ما با آن ساز گذشت.

ما با استاد مرحوم سرور احمدی نوه عمو بودیم و پدرهامان با هم پسر عمو بودند، اما ما به همان سنت قدیم، به همدیگر پسر عمو می‌گفتیم. از سال‌های کودکی، ساز در خانه‌های ما بود و پدران ما با آن آشنا بودند. من دو، سه سال از مرحوم سرور احمدی کوچک‌تر هستم اما خب همه سال‌های نوجوانی و جوانی ما با هم گذشت. به‌ویژه که علاقه هر دوی ما موسیقی و ساز بود.

من، نوجوان بودم و بسیار علاقه داشتم که دوتار نوازی را یاد بگیرم. اما راهی برای یاد گرفتن، وجود نداشت. مرحوم پدرم دوتار می‌زد اما برای اینکه من هم بتوانم آن را یاد بگیرم، مرا راهنمایی نمی‌کرد. می‌گفت بنشین و گوش کن و اگر توانستی بز. همین. در واقع کسی راه و روشی برای آموزش دوتار پیش‌بینی و ابداع نکرده بود.

مرحوم پدر من، با دایی استاد سرور احمدی مرحوم غلامرضا زمانی و خان‌محمد زمانی که عموی ایشان

ثبات «صامتی»

مروری بر کارنامه هنری ژاله صامتی به بهانه اکران فیلم «پسرکشی» در شبکه نمایش خانگی

محمد عنبرسوز

کارنامه هنری بازیگران زن در سینما و تلویزیون ایران، همواره با چالش‌های زیادی روبه‌رو است که تداوم کار هنرپیشه‌های خانم را، بالأخص در سنین میان‌سالی، تهدید به نابودی می‌کنند. یکی از مهم‌ترین دلایل وضعیت مورد بحث، این

زندگی با سینما

ژاله صامتی در «آخرین بارگی سحرزایدی»

ژاله صامتی در «زیرخاکی»

ژاله صامتی در «درخونگه»

بازگشت شکوهمند

سطح اول بازیگری بازگردد. وی در سال ۹۶ با ایفای دو نقش اصلی زن از دو جهان متفاوت، در فیلم‌های «در وجه حامل» به کارگردانی بهمن کامیار و «در خونگه» ساخته سیاوش اسعدی، از فرصت به وجود آمده به بهترین نحو استفاده کرد و برای بازی جاافتاده و پرظرافتش در فیلم «در خونگه»، نامزد سیمرخ بلورین بهترین بازیگر نقش اول زن از سی‌وهفتمین دوره جشنواره فیلم فجر شد.صامتی پس از اینکه جایگاهش در سینمای ایران را تثبیت شده دید، از چالش بازی در نقش‌های کم‌دی هم استقبال کرد و با دو فیلم «تگزاس ۲» ساخته مسعود اطیابی و «حمال» اثر تروج اصلانی، نشان داد که در این عرصه هم قابلیت‌های زیادی دارد. او در سال ۹۶، پس از پانزده سال دوری از تلویزیون، دوباره به این رسانه بازگشت و در دو همکاری با جلیل سامان، در عرصه سریال‌های تلویزیونی هم توانایی‌های خود را به اثبات رساند.صامتی پس از مجموعه «فنس»، با سریال «زیرخاکی» و در دومین همکاری خود با پژمان جمشیدی، در قالب کاراکتر پرچهره، نقش کم‌دی باورپذیر و محبوبی را خلق کرد که نهایتا باعث شد این مجموعه به موفق‌ترین سریال رمضان ۱۳۹۹ تلویزیون تبدیل شود.

بازگشت ژاله صامتی به عرصه بازیگری از اوایل دهه ۹۰ وارد مرحله تازه‌ای شد و این بازیگر، در حالی که حدودا چهل ساله بود، با تلاشی ستودنی، تصمیم گرفت جایگاهش در بازیگری را دوباره پس بگیرد. بدین ترتیب، او کارش را از نو آغاز کرد و با بازی در دو فیلم «ضدگلوله» و «عصر یخبندان»، به کارگردانی مصطفی کیایی، «ایستگاه آتسفر» اثر مهدی جعفری و فیلم کم‌دی «در اکولا» ساخته رضا عطاران، تلاشی درخور ملاحظه‌را برای احیای کارنامه هنری خود آغاز نمود. نقطه عطف فرایند بازگشت صامتی به عرصه بازیگری، فیلم متوسط «آخرین بار کی سحر را دیدی؟»، به کارگردانی فرزند مومتن، بود که در سی‌وچهارمین دوره جشنواره فیلم فجر، نامزدی سیمرخ بلورین بهترین بازیگر نقش مکمل زن را برابری ژاله صامتی به ارمان آورد. او که ایفای مهم‌ترین کاراکتر زن این فیلم را بر عهده داشت، توانست از ظرفیت‌هایی که فیلم‌نامه در اختیارش قرار می‌داد، نهایت استفاده را بکند و بالأخص در سکانس‌های مشترکش با سیامک سفری، قدرت بازیگری خود را حسایی به رخ بکشد. همین جایزه، پیشنهادهای بهتری را برایش به همراه داشت و صامتی توانست با انتخاب‌های مناسب، طی چند سال اخیر، به

در قالب تلویزیون

سریال

«آب‌پرپا»

به کارگردانی

مرضیه برومند

از پنجشنبه ۲۶

تیر بر روی آنتن

آی‌فیلم‌فارس

می‌رود. این

مجموعه کودک

و نوجوان

داستان چند

پری‌را روایت

می‌کند که

برای نجات

خواهران

از چنگال دیو

خشک‌سالی به

زمین می‌آیند